

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1989 r.

w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 października 1989 r.

Na podstawie art. 67 i art. 74 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), w związku z art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 3 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) i w związku z art. 39 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) oraz na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190), art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz

z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), art. 62 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), art. 47 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190), art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250) oraz w związku z art. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) i art. 24 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. Nr 29, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, zwane dalej „świadczeniami”, przysługujące na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1,

poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), przyznane do dnia 31 grudnia 1989 r., podlegają podwyższeniu od dnia 1 października 1989 r., nie wcześniej jednak niż od dnia przyznania świadczenia, na zasadach określonych w § 2.

2. Za świadczenia przyznane do dnia 31 grudnia 1989 r. uważa się świadczenia, do których prawo powstało przed dniem 1 stycznia 1990 r., a podstawa wymiaru tych świadczeń została ustalona od wynagrodzeń z miesięcy poprzedzających styczeń 1990 r.

§ 2. 1. Podstawę wymiaru świadczeń podwyższa się z dniem 1 października 1989 r., nie wcześniej jednak niż od dnia przyznania świadczenia, o 86%, nie mniej jednak niż o kwotę 80 000 zł i nie więcej niż o kwotę 240 000 zł.

2. Wysokość podwyższonego świadczenia ustala się przy zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego.

§ 3. 1. Na zasadach określonych w § 1 i 2 podwyższeniu podlegają także świadczenia przysługujące na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190),
- 2) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), z uwzględnieniem ust. 2 i 3,
- 3) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192),
- 4) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencji lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190),
- 5) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190),
- 6) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250),
- 7) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192),
- 8) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85),
- 9) ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. Nr 29, poz. 156).

2. Ryczałtowe podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 25 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), zwiększa się od dnia 1 października 1989 r. odpowiednio do kwot 261 000 zł i 326 000 zł.

3. Ustalenie wysokości podwyższonego świadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, następuje z zastosowaniem art. 10, art. 25 ust. 1, art. 36 i art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

§ 4. 1. Emerytury i renty inwalidzkie, przysługujące

na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190) i ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) — żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zwolnionym ze służby do dnia 30 września 1989 r. podlegają podwyższeniu od dnia 1 października 1989 r. na zasadach określonych w ust. 2.

2. Podstawę wymiaru emerytur i rent określonych w ust. 1 podwyższa się z dniem 1 października 1989 r.:

- 1) dla zwolnionych w okresie do dnia 30 czerwca 1989 r. — o 86%,
- 2) dla zwolnionych w okresie od dnia 1 lipca 1989 r. do dnia 30 września 1989 r. — o 38%,

nie mniej jednak niż o kwotę 80 000 zł i nie więcej niż o kwotę 240 000 zł.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do rent rodzinnych po żołnierzach zawodowych oraz funkcjonariuszach Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zmarłych do dnia 30 września 1989 r., a także po zmarłych emerytach i rencistach wojskowych i milicyjnych zwolnionych ze służby do tego dnia.

§ 5. 1. Właściwe organy rentowe w grudniu 1989 r. dokonają podwyższenia świadczeń w myśl § 1—4 i 6 oraz wypłacą wyrównanie za okres od dnia 1 października 1989 r., nie wcześniej jednak niż od dnia przyznania świadczenia, po potrąceniu kwot zwiększenia wypłacanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 1989 r. w sprawie zwiększenia świadczeń emerytalno-rentowych (Dz. U. Nr 56, poz. 333) za miesiące październik i listopad 1989 r.

2. Podwyższenie świadczeń i wypłata wyrównania następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń, podwyższenie świadczeń następuje przy wznowieniu ich wypłaty.

§ 6. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44, z 1986 r. Nr 2, poz. 12, z 1987 r. Nr 40, poz. 232, z 1988 r. Nr 33, poz. 251 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 26, Nr 38, poz. 208 i Nr 50, poz. 291) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty najniższych emerytur i rent inwalidzkich oraz rent rodzinnych od dnia 1 października 1989 r. wynoszą:

- 1) 102 000 zł miesięcznie — emerytura, renta rodzinna, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy osiągnęli wiek: 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna,
- 2) 90 000 zł miesięcznie — renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy nie osiągnęli wieku określonego w pkt 1.”

§ 7. Kwoty świadczeń ustalonych w myśl rozporządzenia obejmują kwotę zwiększenia określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 października 1989 r. w sprawie zwiększenia świadczeń emerytalno-rentowych (Dz. U. Nr 56, poz. 333).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: T. Mazowiecki